

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Til H. N. Clausen. (Fra Studenterne.)

Citation: Ploug, Carl: "Til H. N. Clausen. (Fra Studenterne.)", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 363. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid89926.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Til H. N. Clausen. (Fra Studenterne.)

Dybt har Du øst af Kundskabs Væld,
Vide Du drog ad Tankens Veje,
Hentede Skatte ej blot for Dig selv,
Men gav broderlig os dem i Eje.
Højskolens Sale
Lyttes med Andagt tidt paa din Tale,
Aandernes Liv, som din Lære har vakt,
Og det Lys, som din Forsken har bragt,
Skal ej slukkes, naar Du er i Dvale.

364

Dog er det ej din Viden blot,
Ikke dit Snilles klare Kjerte,
Ikke din Virken i Musernes Slot,
Som har vundet Dig Ungdommens Hjerte.
Kløgten i Panden
Ære vi kun, hvor den er selvanden,
Hvor, som hos Dig, ogsaa Hjertet slaar til,
Og den parres med Følelsens Ild.
Det, vi elske i Dig, det er - Manden.

Manden, som fører frem sit Folk
Frejdig til Kamp mod onde Magter!
Sandhedens djærve, frygtløse Tolk,
Som den krybende Yngel foragter!
Manden, som sejler
Rolig, og ej sin Kurs forfejler.
Løfter end Stormen sin døvende Røst;
Thi Magneten Du bær i dit Bryst,
I din Tanke sig Fremtiden spejler.

Manden, som aldrig Danmark sveg,
Gjaldt det dets Frihed og dets Ære,
Aldrig forsaged og vakled og veg,
Var end Tiderne tunge at bære!
365 Dannebods Have,
Mødrenes Maal og Fædrenes Grave
Værged Du trofast mod Fremmedes Vold;
Og Du lægger ej Landse og Skjold,
Inden Ledet er atter i Lave.

Derfor i Ærens Tempelkor
Danmark din Mindesten skal sætte,
Og medens Mænd blive fødte i Nord,
Skal dets Sønner din Daad ej forgjætte!
Derfor vor Skare,
Hvergang Du kalder, glad skal svare!
Derfor af Foraarets lysgrønne Blad
- Ja, af Egens og Bøgens i Rad -
Slynge vi Dig en liflig Tiara!

366